

NEWSLETTER

Utgis av Harley Owners Group H.O.G. – Norway

Nr. 2 – 1996

Magnar
Hetland

Leder

Vel, sommeren kom og vinteren måtte gi seg til slutt. Vi var heldige med våren. Den varte akkurat den dagen Harley-Davidson Oslo markerte introduksjonen av Legendary Harley-Davidson. Mer om denne dagen lengre bak i bladet.

Så til noen tanker som slo meg da jeg leste siste nummer av Entusiast. Martin Jack Rosenblum, Harley-Davidson offisielle historiker, forklarte forskjellen på Harley-Davidson som firma og institusjon. Firmaet produserer og selger motorsykler og må tjene penger. Institusjonen er motorsyklene og oss.

Vi eier ikke firmaet men institusjonen. Firmaet kan ikke leve av dem som kun kjører Harley's produsert før 1969, men institusjonen kan. Harley-Davidson Norge A.S. med direktør Kjell Ingebretsen er et firma som tjener penger på å selge sitt produkt. Kjell må sørge for å tjene penger ellers kan han bare legge ned. Kjell er også en av de «tattoo-typerne» som kjennetegner institusjonen Harley-Davidson, og som Harley-mann siden 70-tallet har han krav på en stor bit av den kaka. Han må balansere og klare å snakke både som et firma og som en del av institusjonen.

Kunder og medlemmer av institusjonen klarer ikke alltid å se forskjellen og forstår f.eks. ikke hvorfor Harley-Davidson Norge A.S. ikke kan godkjenne en 1980 modell FLH til å være en 1960 modell. Den blir jo så mye billigere når den slipper all toll osv. Hvem ville være kunder hos Harley-Davidson Norge dersom de var eneste firma som opererte med de riktige priser, 20-40 000 kr over sine konkurrenter. Noen blander også kortene ved godkjenning av sykler på deler ingen vet hvor kommer fra. Som firma må Harley-Davidson Norge opptre seriøst og bli tatt på alvor av myndighetene. La oss i H.O.G. støtte vårt firma i Lyngdal med forhandlere.

Ha en fortsatt god sommer, og husk at en dag på Harley'en er en god dag!

Fra «Ruten» i Sandnes

Vårsleppet – 1. mai

1260 motorsykler ble talt på veg ut av Stavanger i årets Vårslepp. Arrangementet må kalles vellykket og dette året var det også svært mange som stoppet igjen og koste seg i vårsola ved klubbhuset til Jæren motorsykkelklubb etter turen.

Hele turen tar nærmere 4 timer og det er konsentrert kjøring ved at en ligger tett og 2 i bredden det meste av tiden. Største klubb i Rogaland er Senior MC med ca. 170 medlemmer og de fikk også pokal for klubb med flest deltakere. H.O.G. Chapter 7 Sandnes på ca. 50 medlemmer klarte å stille 63 Harleyer til startstrek på Sandnes noe som gjorde oss nest størst. Og Chapter

1 Lyngdal tok oppfordringen fra forrige Newsletter og møtte med flere deltakere. Og apropos det. De aller fleste motorsykkel merker var representert, men kun Harley-Davidson importøren deltok personlig. Han ikke bare deltok, men hadde 3 timer Harley-kjøring til og fra. Men som han sier: Har du hatt 10 timer på Harleyen en dag så har du hatt en god dag.

Nordmann lærer amerikanerne å skru

Biaz, verksmester hos Harley-Davidson Norge A.S. uttrykker seg litt mer forsiktig enn sin arbeidsgiver, men når H.O.G. Newsletter spør nærmere viser det seg å medføre riktighet.

Totalt har Biaz vært på 4 kurs i USA for selv å lære, siste gang i februar. Han er nå utdannet instruktør og neste gang han reiser over vil det være for å instruere andre.

Harley-Davidson har et ønske om å flytte all kursvirksomhet for Europa til Mürfelden, Frankfurt. Kvalitetsikring er nøkkel-ordet. Før var det først og fremst syklene, men nå har alt blitt

stort med Harley-Davidson og det har blitt svært viktig å følge med på hele linjen. Ansvar forfordes derfor både til Harley-Davidson Europa og til importørene.

Sistnevnte er f.eks. ansvarlig for at alle forhandlerne har mekanikere utdannet med kurs fra Harley-Davidson. Det har de nå og dette blir fulgt opp av Biaz.

I Norge er det 2 nyheter på veg. Service-manualene blir i nær framtid trykket på norsk.

Eksempelet H.O.G. Newsletter fikk se var svært bra i språket.

Den andre nyheten er at Biaz skal kurses i Buell Motorcycles. Det kan ikke være så mange grunner til det. Sjekk bank-kontoen og følg med..... De er forventet inn i januar 97.

HOG News Letter utgis av Harley Owners Group Norge ved midler sponset av Harley-Davidson Norge A.S. og samtlige offisielle Harley-Davidson forhandlere. Bladet sendes alle fullverdige medlemmer. HOG News Letter utgis etter retningslinjer fra HOG Milwaukee og Harley-Davidson Norge A.S. Det utgis 3 nummer i året. Neste nummer kommer høsten 96. Skrevne ord og bilder mottas med takk. Det samme gjelder ris og ros, det være vedrørende bladet eller H.O.G.

Adressen er: **HOG News Letter – Baunevn. 25 4300 SANDNES**

Northern European Rally Holland mai 96

Tina Turner ga et kjempeshow og var en fantastisk opplevelse for H.O.G. medlemmene i Holland. Mange norske medlemmer hadde sammen med nærmere 4000 andre funnet vegen dit.

Fra H.O.G. Chapteret i Praha hvor ølet kostet 2 kroner halvliteren, og som vanlig der nordmenn samles: full rulle!

Arrangementet var stort og alle de norske som Newsletter har vært i kontakt med var svært fornøyd. Her var flere telt med musikk for enhver smak. Country and Western musikken fikk mye skryt. Stunt og parade oppvisningene var i en klasse for seg. Ikke hver dag man får se 15 mann kjøre i formasjon på 2 Harleyer. Holland har lang tradisjon i Harley-treff. Det regnes derfor for «bankers» når arrangementene legges hit. De har lært at Harley folket er mange og forskjellig og hadde derfor mange arrangementer slik at det var noe for enhver smak. Det foregikk noe i mange telt hele kveldene. Etter treffet i Holland reiste 9 av de norske videre mot Superrally i Østerrike. I Tyskland besøkte de Franz Engelhardt og ble tatt i mot

med åpne armer og full rulle. Her var det sightseeing og god bevertning som bare tyskerne får til. Tusen takk Franz og familie!

Etter Tyskland ble det kjørt til Praha. I forbindelse med Harley-Davidson importøren der var det et H.O.G. Chapter hvor de norske ble tatt veldig godt imot. De hadde eget klubbhus og Harleyene ble parkert med døgnvakt. Ølet kostet ca. 2 kroner halv-literen og som vanlig hvor nordmenn er: Full rulle.

Nordmenn er hjertelig velkomne til H.O.G. i Praha. Bare ta kontakt på adressen dersom du er ute og reiser. Hele turen var på mange hundre mil. Og for de som tror at Evolution må til for å klare en slik tur. Spør «Daffy». Han kjørte hele denne turen på en velbrukt Panhead.

En glad gjeng på campingsplassen, med en Fat Boy i forgrunnen

H.O.G. Chapter 9 Oslo Norway

Chapter 9 ble stiftet 25. april dette året med 37 tilstedeværende på første møtet. Newsletter vil kom-

me tilbake med en nærmere presentasjon i neste utgave. Her nevnes adressen, som er H.O.G. chapter

9, Haslevn. 10, 0571 OSLO. De møtes hver torsdag på TYRIGRAVA, med den første torsdagen i måne-

den som fast møte, de andre til skrøning og kaffedrikking. Har du savnet et chapter i Oslo ta kontakt.

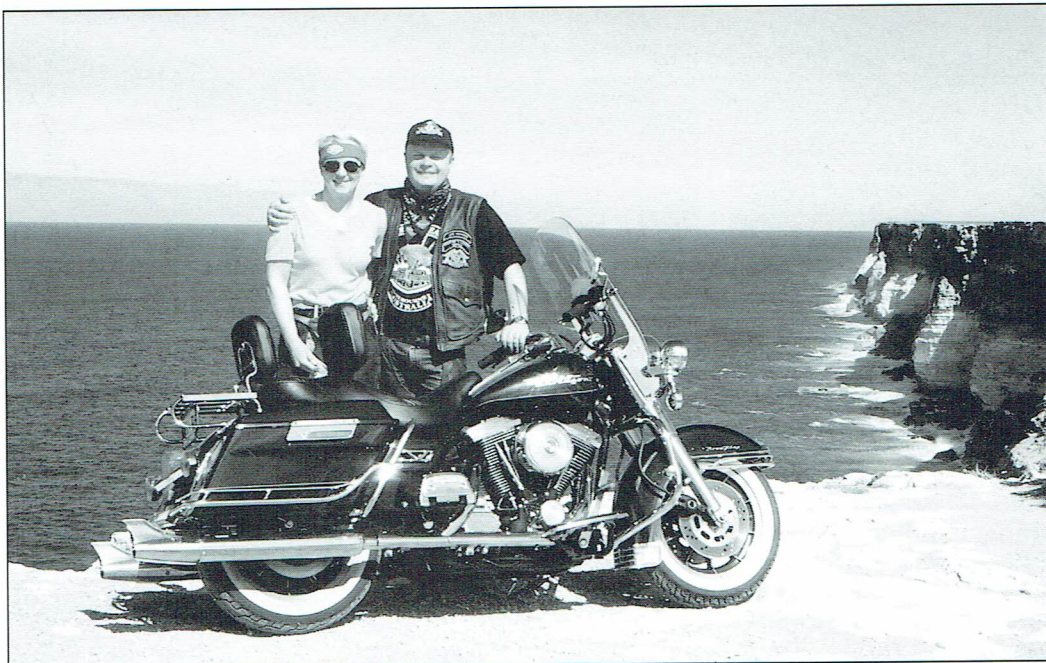
7th National Hog-rally Australia 1996

Det hele startet med at Kjell ble invitert av Mike Keefe (Hog boss Milwaukee) i fjor på Harley Dealer meeting i Boston til å være med å krysse Australia på Harley. Han visste at dette var en tur som Kjell kunne gjennomføre. Jeg nevnte at jeg også kunne tenkte meg å være med og fikk tilbud om å sitte bakpå.

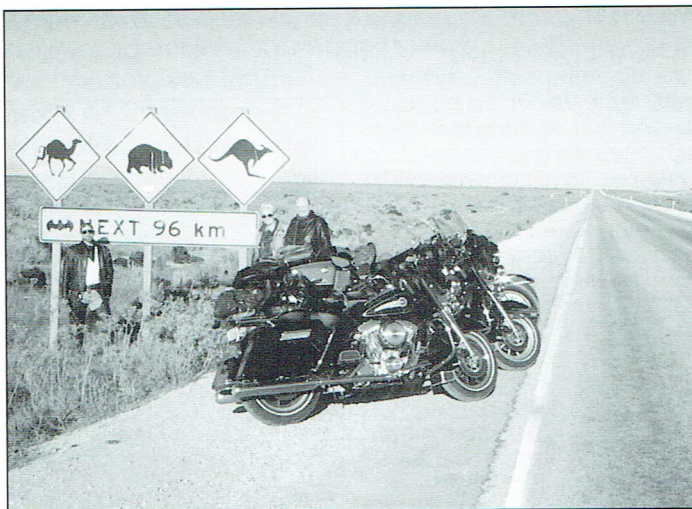
Jeg sa nei takk, - skulle jeg krysse Australia skulle det være på egen sykkel. Så Kjell gikk straks i gang med å prøve å skaffe også meg en sykkel og klarte det heldigvis. Nå begynte vi virkelig å planlegge denne drømmeturen og gledet oss enormt. Turen ble lagt opp sammen med OZ H.O.G. Chapter i Melbourne og Simon Gloyne fra «Harley Heaven» samt Mike Keefe. Vi fikk tilsendt turopplegg med faste dagsetapper og overnattings opplegg fra Jon Mathews fra H.O.G. Dagsetappene var fra ca. 500 til 720 km. Tilsammen ca. 3800 km. Vi hadde litt kalde føtter med tanken på giftige slanger og skorpioner, men slappet av da vi fikk vite at det ikke ble aktuelt å ligge i telt.

«Fly and Ride»

Etter maaange timers flytur (24 timer ren flytid) landet vi endelig i Melbourne «down under» og traff Mike Keefe, Jon Mathews og Ken og Dorothy Lamm på hotellet. Simon fra «Harley Heaven» dukket også opp og vi hadde en siste felles middag i sivilisasjonen om kvelden. Vi ble tatt imot med brask og bram og traff bare hyggelige mennesker. Dagen etter hentet vi ut «Fly and Ride» syklene våre og forventningene steg enda noen hakk. Kjell fikk en FLHT og jeg en Dyna Convertible. Dagen etter, 30. mars 1996, skulle vi møte utenfor «Harley Heaven» og treffe resten av gjengen -

Aud og Kjell Ingebretsen tilbakela ca. 3800 km i Australia

Lange avstander og fine veier

totalt 18 HD'er. Det var en kjempefin gjeng, lett blanding av single og par. Noen unge og andre besteforeldre på vår egen alder. Første dagen, 720 km. fra Melbourne til Adelaide, var været litt utrygt. Vi startet optimistisk uten regntøy, selv om de innfødte syntes det var kaldt og tok på både skjert og ullgensere. (skulle tro de skulle til Nord Kapp) Før vi hadde krysset grensen til South Australia hadde vi regndressen halvveis på, men det lette sommer regnet gjorde oss nordmenn ingenting. Det var flott natur og det gikk over all

forventning med venstrekjøringen. Andre dagen startet vi fra Adelaide i solskinn. Turen til Kimba var på 590 km. Simon og Mick (fotograf fra et AUD magasin) tok oss utlendinger med på en ekstra tur på mindre veier og vi hadde en kjempeflott tur i nydelige omgivelser. Ved noen store vanntanker tok vi selvfølgelig bilder av Harley taggingen. Ken Lamm fikk tilnavnet «veltepetter» fordi han stadig vekk var å finne på siden av sykkelen. Han kjørte til daglig Buell og stilte nå med flunkende ny FLHT som han hadde

lastet opp med bagasje og kone. Han fikk store problemer med å holde den på rett kjørl.

Døde kenguruer

Tredje dagen startet også med solskinn og nå gikk turen virkelig ut i ingenmannsland. Vi kjørte 620 km før vi krysset Nullabor og slo oss ned for natten på en roadstation. Her var det kun en bensinpumpe, mat, seng, strømaggregat og selvfølgelig en pub. Det var omtrent like langt, 200 km, begge veger til det neste som minnet om sivilisasjon.

Langs hele vegen lå det døde kenguruer og mildt sagt stinket. Vi hadde håpet å få se noen levende sådanne, men de kom ikke fram før om kvelden og da for å varme seg på asfalten. Det var derfor et stort problem. Trailerne tok seg ikke tid til å stoppe og de døde dyrene ble liggende langs vegen. Simon minnet oss om at vi måtte parkere syklene i kjøreretningen. Ellers kunne vi risikere å kjøre tilbake samme veg vi kom fra. Alt så helt likt ut og helt forskjellig fra det vi var vant med fra Norge. Solnedgangen i ørkenen var virkelig flott og kvelden ellers ble kjempegøy. Alle var blitt såpass kjent og etter noen «få» pils

var hele sjenansen borte og de ekte auberginerne kom fram.

Fjerde dagen startet vi med å ta bilde av det minst norske skiltet vi så og fikk like mange fine mil denne dagen. Winston fra OZ H.O.G. hadde i flere år kjørt denne strekningen med roadtrain og visste dermed hva som var verd å se. Han tok oss med til de flotteste klipper en kan tenke seg og vi fikk også se en flokk delfiner. Her fikk vi virkelig følelsen av å være ved verdens ende. Vi stoppet ved flere flotte steder og fikk følelsen av å være 10 år tilbake i tiden flere ganger. Men noen giftige slanger eller skorpioner så vi ikke selv om vi var inne mellom trærne og lette. Heldigvis får man kanskje si. Da vi nådde Cocklebidy hadde vi tilbakelagt 530 km den dagen.

«Hotell i Særklasse»

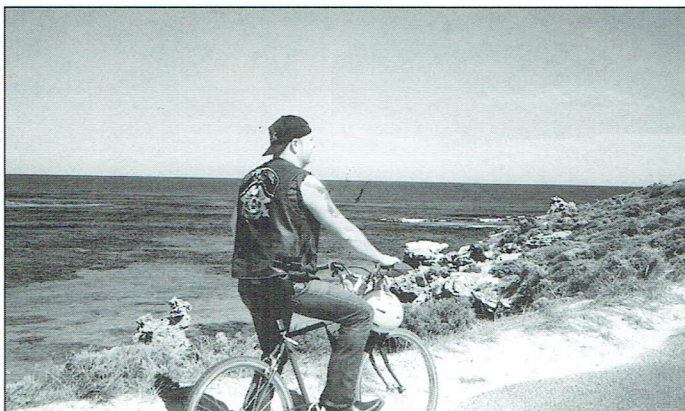
Femte dagen endret naturen seg betraktelig og terrenget ble mer kupert og flottere. Vi passerte et sted som het Norseman og betyr nordisk mann. Vi så også flere inntørkede salte innsjøer. Disse og elvene fylles opp under regntiden om vinteren. Etter 500 km overnattet vi i Coolgardie like i nærheten av den store gullbyen Kalgoorlie. Vi var veldig sultne og gikk på en lokal restaurant og bestilte noe raskt som soup of today. Denne måtte vi vente på over en time og valgte å kalle retten for soup of tomorrow. Denne restauranten var som hentet ut av komiserien Hotell i Særklasse. Samme mann hadde alle funksjoner. Han betjente baren, ryddet bordene, laget maten og serverte. Det sier seg selv hvordan det går når 20 - 30 gjester kommer ramlende sultne inn. Håpløst men gøy å tenke tilbake på.

Virvelstormer

Sjette dagen startet vi med å ta en tur opp til Langoorlie. Det var som å komme tilbake til forrige århundre. Hadde vi byttet ut biler og sykler med hester var vi overbevist om at vi kunne kjent gullukta. Det var flotte gamle utskårne bygninger på hvert gatehjørne og det var ikke vanskelig å tenke seg hvilket liv det må ha

Gode venner!

Kjell ble lei av all Harley-kjøringen, og tok siste etappe på sykkel!

vært under gull-rusket. Vi vurderte å ta en dag fri i denne byen, men tok heller følge med de andre til den lokale Harley dealeren. Siden det nå var langt på dag og vi hadde 540 km til Perth måtte vi sette opp farten adskillig. Tanken på å treffe en kenguru i mørket fristet ikke. Da det ikke var så mange timene før det ble mørkt startet vi sammen med Mike Keefe vårt eget løp. Vi kjørte gjennom noe som lignet virvelstorm med sand og regn og vi passerte steder hvor skogbranner tydelig hadde herjet. Vel framme i Perth, etter totalt 3800km, var gleden over å ha fullført blandet med vemod over at det hele var over.

Nå hadde vi fire dager på

treffet til å bare slappe av. Fredagen fylte Kjell året og dette ble feiret med Fosters og Victoria og skål skål skål. Lørdag stilte vi opp i parade med ca. 900 HD'er og kjørte inn til Perth sentrum hvor ordføreren ønsket spesielt velkommen. Her var et kjempe arrangement med band og fashion show. Søndag siste dagen gjorde vi noe helt spesielt som Kjell har prøvd å holde hemmelig med bestiktelser og løfte om alt mulig. Men til ingen nytte. Bilder lyver ikke. Vi tok båt over til Rottneest, ei øy hvor det kun er lov å kjøre turistbuss og sykle. Så med boots og ryggmerke krysses Kjell atter ei Australsk øy med sykkel. (Behøvde ikke å si det hjemme at det ikke var

motor i sykkel) Han trakk som rene proffen da han fikk vite at det var en pub for hver 20 km. Dagen ble uforglemmelig for oss alle.

Mange nye venner

Denne kvelden avsluttet vi med hele gjengen på en restaurant i Fremantle og måtte ta farvel med mange venner vi følte vi hadde fått for livet. Flere lovet at de skulle komme til Norge på H.O.G. Rally i 1997. Det gleder vi oss til.

Den aller siste dagen ble det kun tid til pakking og vasking av sykler. Da disse skulle leveres hos Frasers fikk vi samtidig anledning til å ta en titt på den veldig flotte butikken. Så tok vi avskjed med Simon og Jon Mathews og vi var begge to overbevist om at det ikke var siste gang vi besøkte dette utrolig spennende kontinentet og at det var mye mye mer å se.

Aud og Kjell Ingebretsen

Legendary Harley-Davidson

Oslo siste helgen i april. Youngstorget kl. 1145. Nedtelling 3 - 2 - 1. Og så rister og skaker Oslo i grunnvolfene. 225 Harleyer produserer et lite jord-skjelv idet samtlige gir god gass parkert inne på Youngs-torget.

Selv etter å ha kjørt Harley i snart 20 år blir en aldri lei av slike opplevelser. Opplevelsen er enorm. Og når en i slike øyeblikk i fryd ser seg omkring, oppdager en at samtlige har det samme glade ansikts-uttrykket. Eldste mann, pensjonist?, sa det best: Vi Harley-gutta lever 15 år lengre enn andre. Det er bare et problem. Stakkers dem som skal passe på oss når vi kommer på gamlehjem.

Harley-Davidson Oslo og L'Oréal arrangerte Harley-parade i Oslo for å markere lanseringen av Legendary Harley-Davidson, en helt ny duft serie for menn. En kan mene hva en vil om alle produktene som blir lansert som Harley produkter. Her har i alle fall Harley-Davidson fått mye gratis reklame. Reklamen i fjernsynet taler for seg selv og en mengde dagligvare-butikker selger produktet. Og produktet, ja det er faktisk svært bra det. Paraden startet kl. 1200 og kjørte samme ruten som Sentrumsløpet skulle gå i timen etterpå.

Det var svært mange tilskuere langs løypen. Da vi rundet Stortinget var det rene 17. mai stemningen. Været var også bra, da dette var før vinteren satte inn igjen.

Etter paraden var det grillfest hos Harley-Davidson Oslo i Hasleveien. Det var dekket med 2 kjempe langbord forran scenen og det var mer enn nok grillmat til samtlige. Profesjonelle kokker sørget da også for at maten smakte særdeles godt.

På scenen sørget Finn Kalvik for god musikk og stem-

Maten var utmerket!

Det var rene 17. mai stemningen i Oslo

En meget vellykket Heritage

ning. Folk koste seg skikkelig i den varme vårsola. Samtlige fikk også produkter fra Legendary Harley-Davidson + T-skjorte. Vel, noen fikk kanskje mer og andre mindre, men de som ikke fikk kunne skrive seg opp på liste og har nå i skrivende stund fått tilsendt. Dog ikke T-skjorte som det dessverre ikke var flere igjen av.

Harley-Davidson Oslo. Dette var topp. Finn noe som kan lanseres siste helgen i april 97. Vi kommer.

Harley-Davidson Oslo vil i løpet av høsten 1996 åpne Designer Store. De føler et

stort behov for større plass og spesielt verksteds sida har hatt problemer. De har

nå utvidet og ansatt nummer 3 på hel tid + at de har en på 1/2 tid.

Til Oslo med Knoll og Tott og Hottentott

For en gjeng. Selv er 2 av dem overbevist om at livet begynner etter fylte 60 og etter å ha vært med dem på tur begynner vi andre å tvile. Gabriel Erga, Tott, har passert de 60, men har i løpet av de siste par årene vært på Nordkapp, i Spania og i år i Holland og Østerrike på Harleyen og får følge av en annen 60 åring, Rasin Haugseng Hottentott. Knoll er sønn av Hottentott. Hvem som passer på hvem når de er på tur på hver sin Electra er enda ikke avklart. I forrige utgave av H.O.G. Newsletter annonserte vi at det ble oppsamlingstur fra Stavanger mot Oslo for å delta på paraden. Da vi passerte Sørlandet var vi 19 sykler. Det var litt tvil om antallet for Tage var alltid så vanskelig å telle. Ryktet sier at han slet ut et bakdekk på veg til Oslo. Lørdagen ble det 40 mil i skikkelig regnvær. Det er klart at en får se en del merkelige ansiktsuttrykk når 20 vann-dryppende inntar E-18 familie kafe. Men, men, er det for reisende så er det det. I Oslo var det bedre stilt med været og Oslo by night har mangt å by på for reisende. Vi inntok Karl Johan og slikt gjør godt når en har reist langt. Tott og Hottentott sov lite den natta, men historien har 2 helt forskjellige varianter så vi lar den ligge inntil videre. Også vi sør og vestlendinger var fornøyde med søndagens arrangement. Gode og mette satte vi kursen vestover inn i solnedgangen.

Harley-eiere gav 10.000 kroner til muskelsyke

LYNGDAL: Leder av Foreningen for muskelsyke i Agder, Arnfinn Rye, er takknemlig etter at Harley Owners Group i Lyngdal fredag overrakte 10.000 kroner til foreningen.

Av
TORREY ENOKSEN

Foreningen for muskelsyke i Agder har 40 - 50 medlemmer. Leder av foreningen i landsdelen, Arnfinn Rye, tror det er 150 - 200

For ett år siden visste hverken vi eller Harley Owners Group i Lyngdal om hverandre. Da Nils Vikra ringte meg torsdag kveld om at Harley Owners Group ville gi oss 10.000 kroner, trodde jeg at han fleipet.

gir midler til et veldedig formål. Internasjonalt gir Harley Owners Group hvert år store beløp til blant annet til nasjonale foreninger for muskelsyke. Det er første gang dette skjer her i landet, og jeg vil be andre lokalavdelinger rundt om i landet om å støtte foreningen for muskelsyke. Jeg håper pengene kommer godt med til personene som er rammet av denne sykdommen, sier leder i lokalavdelingen Nils Vikra.

Helgen 27. - 28. april skal For-

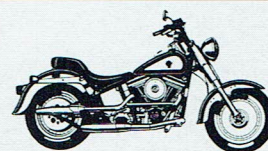

Per Nielsen, med sin nye Harley

Samtlige i H.O.G Chapter kjøpte ny Harley

Ja, du leste riktig. Ved påsketider kjøpte samtlige medlemmer av My Chapter ny Harley hos Harley-Davidson Norge A.S. Vel, som navnet sier tilhører chapteret kun et medlem, men Per Nielsen i My Chapter har alltid vært fornøyd med sitt chapter. Han sier chapteret ble startet da det ikke var noe i Oslo. Dette er nå forandret men Per må huske at H.O.G. er sterkt imot nedleggelse. Sin forrige Harley, en FLSTC, kjøpte Per ny i 87 av daværende importør som lå i Trondheim.

Nå hadde han kjørt den 45000 problemfrie kilometer, men ville prøve noe nytt. Kameraten mente at han burde kjøpe seg en verksteds håndbok med det samme, men Per hadde et annet syn på den saken. Ikke hadde han rørt en skrue på den gamle sykkel og det tenkte han heller ikke å gjøre med den nye. En verksteds håndbok ville være helt bortkastet. Lykke til med din nye FLHTC og stå på i MY CHAPTER!

THE BASICS FROM THE PAST

Forts. fra forrige nummer

THE FX FRAME

FXWG FL forks w/o covers and 21" front wheel aka Wide Glide.
FXB Original Sturgis
B=belt drive.
FXR Super Glide II original rubber mount.
FXRS FXR with cast wheels extra trim aka Low Glide.
FXSB Low Rider with belts.
FXST Original Softail.
FXRDG with solid disk rear wheel.
FXSTC Softail Custom.
FXRT R=Rubber mount
T=touring aka Sport Glide.
FXRC Low Glide Custom w/wire wheels.
FXRT/P FXRT P=police equip.
FXRD FXRT w/trunk aka Grand Touring.
FXRS-SP Low Rider Sport
FXRS-CONV Low Rider w/windshields and bags
FXDB Dyna Glide new system engine mounting
B=belt.
FXDC FXDB with goodis

...og så var det ikke flere!!

C

RETURADRESSE:

Bauneveien 25, 4300 Sandnes

Southern European Rally

Desenzano ved Gardasjøen 6. - 8. september

Forleng sommeren med en reise til Italia i september. Årets sydlige European Rally finner sted ved den vakre Gardasjøen. Den ligger i et fantastisk område ved overgangen fra Alpene til flatlandet. Selvfølgelig er det mulig å delta på alle mulige typer vannsport inklusiv et aquasenter som ligger få kilometer fra treffplassen. Desenzano kan også by på verdens største diskotek og et yrende nateliv. Desenzano er verdenskjent for sin antikk handel.

Treffplassen blir en campingplass som ligger like ved Gardasjøen og har egen strandlinje. Det vokser trær som skiller av teltplassene inne på området. Litt kjekke- re enn en vanlig mark. Ellers forefinnes minigolf, bar og en mengde tilbud inne på selve camping området.

Harley-Davidson Norge A.S. og H.O.G. vil benytte anledningen til å markedsføre Norge, nordmenn og det Europeiske Rally i Kristiansand 1997. Det gjøres

Den koselige byen Desenzano

ved å skape et skikkelig norsk miljø inn på treffplassen hvor alle utlendinger kan få prøvesmake. Brosjyrer m.m. vil være på plass.

Det blir fellestur med kveldsfergen fra Kristiansand fredag 30. august. Lørdag blir det kjørt et godt stykke ned i Tyskland. Søndag kjøres til Franz nord for Frankfurt. Han venter nordmennene inn på søndag etter middag og vil som vanlig ha festiviteter på gang. Gjestfriheten til Franz og familie er enorm. Mandag

kjøres de siste ca. 40 milene til Desenzano via Alpene. Da vil det bli 3 dager til å gjøre seg kjent i området før selve treffet starter.

Husk å melde deg på direkte til H.O.G. Europa før 9. august. Påmeldingsform i siste HogTales. Spørsmål rettes til Nils i Lyngdal. Ønsker du en senere avreise vil det sannsynligvis bli lett å finne den norske gjengen i Desenzano p.g.a tidligere nevnte markedsføring. God tur!